

Tijdens de zevende Nacht van de Nacht in Veldhoven

Nachtvissen, 'n vossendrol & babbelaar

Door Roan Kant
en Benthe Janssen

VELDHOVEN – Dit jaar werd de Nacht van de Nacht in Veldhoven alweer voor de zevende keer gehouden. Om acht uur waren de meesten al bij de Vlasroot. Wij moesten daar nog even wachten op de rest van de familie. Toen we compleet waren, liepen we naar de tent om uilenballen uit te pluizen. Er zaten allemaal botjes en haren in. Sommige kinderen hadden zelfs een schedel van een muis gevonden. Er stonden mensen in de tent die precies konden vertellen wat het was en van welk dier. Met z'n allen liepen we naar de volgende tent. Het grappige was dat die er helemaal niet bij hoorde, het waren gewoon nachtvissers. De volgende tent hoorde er gelukkig wel bij! Het was de koek-en-zopie tent. Je kon daar kiezen tussen erwtensoep of warme chocomel. Benthe koos erwtensoep en ik wou warme chocomel. Oma hoefde niks, dus vroeg ik of ze wat chocomel voor mij wou halen. Dat deed ze en dus had ik twee glaasjes chocomel. De volgende opdracht was simpel. Je moest alleen een lint volgen. Elke meter hing er iets aan een touwtje bo-

• Roan (r) en Benthe werken samen aan het verslag over de Nacht van de Nacht 2014. Benthe heeft het aandenken aan dit evenement in haar hand: een papieren vleermuis op een stokje.

Foto: Lisette Oosterbosch/De Verhaalderij

ven het lint, daar moest je aan voelen en dan raden wat het was. Daarna konden we naar een verhaal luisteren door vertellers. Het ging over een spook genaamd: Casper. Hij was bang in het donker en moest daarom vaak huilen. Zijn leraren dachten dat Casper mensen bang probeerde te maken. Hij kreeg een tien plus op zijn spookjes rapport. Daarom moet hij altijd tijdens de Nacht van de Nacht spoken. Andere spoken waren heel jaloers, maar Casper vond het helemaal niet leuk!

Toen het verhaal ten einde was, volgde er een wandeling onder leiding van een gids. De groep moest één

minuut stil zijn en luisteren naar de geluiden van dieren om ons heen. We hoorden niet zoveel, maar de gids en onze oma hebben een bosuil gehoord. Vervolgens vonden we een vossendrol. De wandeling eindigde met een speurtocht waarbij je moest ruiken aan eten en raden wat het was. Tot slot kregen we een Zeeuwse babbelaar en een verhaal te horen. Dit verhaal ging over de duivel die de maan haatte. Hij probeerde die met teer in te smeren.

Als laatste konden we nog net even sterren kijken. Bij de uitgang mochten we nog zeggen wat we het leukst vonden en wat er volgende keer nog beter kan.